

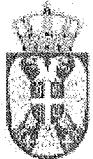
ПРИМЉЕНО:

17 MAR 2023

Одјел:

VI 23-865 2022-2

БЕОГРАД

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пвж 18/23
25.01.2023. године
Београд

16.03.2023.

ПРИМЉЕНО	
у	прим.
13 MAR 2023	
R	от
У ПРИВРЕДНОМ СУДУ У КЕЛДРАЖУ	

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судије Слободанке Виденовић, председника већа, судије Тијана Поповић и судије Јасмине Ђурђевић, чланова већа, у стечајном поступку по предлогу предлагача „Стар јела“ ДОО Пријепоље, чији је пуномоћник Јована Никодијевић, адвокат из Јагодине, за покретање стечајног поступка над дужником „Момент“ ДОО у ликвидацији, Београд, решавајући по заједничкој жалби стечајног дужника поднетој преко пуномоћника Наташа Вујовић и Милице Ницовић, адвоката из Београда и ликвидационог управника Миодрага Вујовића, изјављеној против решења Привредног суда у Београду 4 Ст 141/22 од 27.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРЕИНАЧАВА СЕ решење Привредног суда у Београду 4 Ст 141/22 од 27.12.2022. године;

ОДБИЈА СЕ предлог предлагача „Стар јела“ ДОО Пријепоље за отварање поступка стечаја над стечајним дужником „Момент“ ДОО у ликвидацији Београд.

Образложење:

Решењем Привредног суда у Београду 4 Ст 141/22 од 27.12.2022. године отворен је поступак стечаја над стечајним дужником „Момент“ ДОО у ликвидацији Београд.

Против наведеног решења благовремену жалбу подноси стечајни дужник преко пуномоћника и ликвидационог управника из свих законом прописаних разлога. У жалби наводи да првостепени суд није поступио по обавезном упутству и примедбама другостепеног суда већ је поново донео исту одлуку. Позива се на судску праксу Привредног апелационог суда и наводи да постоји више начина престанка потраживања а плаћање обавезе од стране трећег лица има карактер испуњења обавезе од стране трећег лица, па основу члана 296 Закона о облигационим односима, које испуњење је поверилац, предлагач, дужан да прими. Без обзира што је рачун дужника у блокади у тренутку намирења потраживања од стране оснивача дужника, дана 13.07.2022. године и од стране ликвидационог управника дана 23.07.2022. године, извршеним уплатама није дошло до промене дужника или поверилаца, нити плаћања компењацијом. Правни основ уплате које су извршили оснивач и ликвидациони управник је сам Закон о облигационим односима, па је позивање суда да су уплате извршene противзаконите паузалан навод. Позивање првостепеног суда да оснивач и ликвидациони управник имају правни интерес или немају правни основ да изврше уплату, уз позивање на допис Пореске управе од 30.11.2022. године, није основано јер

овај доказ не може бити коришћен на штету дужника. Наводи да је веродостојна рачуноводствена исправа извршила исправа, решење Привредног суда у Ужицу П 367/22. Само уплата која је извршена од стране оснивача дана 13.07.2022. године је враћена уплатиоцу, али не и уплата ликвидационог управника. Износ јесте враћен банци, али не и ликвидационом управнику. Потпуно је неосновано позивање на чиниоцу да привремени стечајни управник уплате извршиле дана 13.07.2022. године и 25.07.2022. године није одобрио јер су тада биле на снази мере обезбеђења, јер чак и да је тачно, а није, да је било потребно одobreње привременог стечајног управника било би наведено у члану 296 Закона о облигационим односима, који напротив предвиђа да „чак и када се дужник противи испуњењу“ поверилац мора да прими уплату. Привремени стечајни управник није законски заступник стечајног дужника. Враћањем претходне уплате од 13.07.2022. године предлагач је запао у поверилачку доцњу у складу са чланом 325 став 1 Закона о облигационим односима. Наводи да повериоцу није циљ наплате потраживања, које је иамирено, већ само покретање стечајног поступка како би покушао да спречи поступке који се води против њега. Првостепени суд наводи и да предлагач није могао да раскињи уплате, али није јасно како је могао да раскињи поновну уплату коју је извршио Привредном суду у Београду из својих средстава. Највећи дужник овде дужника је предлагач и он својим поступањем покушава да спречи наплату потраживања које дужник има према њему у милионским износима, па се ради о проузроковању лажног стечаја. Наводи и да је предлагач поднео више предлога за отварање поступка стечаја, конкретно 3 предлога, али је два повукао. Указује да првостепени суд наводи да обавезу може да испуни само дужник а за такву тврдњу се не позива ни на један пропис. Сматра да је првостепени суд у поновном поступку морао само да цени да ли предлагач има својство активног предлагача, а тек онда постојање стечајног разлога. Образлаже и пословни однос у коме је настало његово потраживање према предлагачу и износи примедбе на рад привременог стечајног управника.

Испитујући побијано решење, сходном применом одредби члана 386 и члана 402 Закона о парничном поступку, на основу члана 7 Закона о стечају, Привредни апелациони суд налази да је жалба основана.

Према стању у списима предмета, дана 07.07.2022. године предлагач је поднео предлог за покретање стечајног поступка над стечајним дужником „Момент“ ДОО у ликвидацији Београд. У предлогу је навео да на основу правноснажног и извршног решења Привредног суда у Ужицу П 367/21 од 09.11.2021. године потражује од дужника износ од 125.250,00 динара на име трошкова парничног поступка. Истакао је да је дужник у потпуности обуставио сва плаћања у непрекидном трајању дужем од 30 дана, као и да не може да одговори својим доспелим новчаним обавезама у року дужем од 45 дана од дана доспелости обавезе јер се рачуни дужника налазе у блокади по основу принудне наплате, у трајању од укупно 1827 дана, па сматра да је код дужника наступио стечајни разлог трајнија неспособност плаћања дужника, прописан одредбом члана 11 став 2 тачка 1 и став 3 Закона о стечају. Предложио је да суд покрене претходни стечајни поступак ради утврђивања разлога за покретање стечајног поступка над дужником и одреди мере обезбеђења. За привременог стечајног управника је предложио да суд именује Веронику Бараћ из Београда.

Поднеском од 14.07.2022. године дужник је навео да је потраживање повериоца измирило у целости, а у прилог овог навода је доставио Налоге за уплату од 13.07.2022. године, и то износ 125.250,00 динара на име главног дуга и износ од 7.190,73 динара на име камате, а што износи укупно 132.440,73 динара као и налог за уплату од 14.07.2022. године, као доказ о уплати евентуалне разлике у камати, у укупном износу од 679,44 динара. Истакао је да је предлагач своје потраживање пријавио и у поступку ликвидације и да му је исто признато и иамирено у поступку ликвидације у целости, у прилог чему је

као доказ доставио Изјаву о компензацији од 22.03.2022. године. Навео је да је предлагач након извршене исплате потраживања давањем Изјаве о компензацији од 22.03.2022. године покренуо стечајни поступак против дужника искључиво у намери да осујети и покуша да спречи извршни поступак који се води против њега, а између дужника и предлагача се води и поступак пред Привредним судом у Ужицу ради неоснованог обогаћења који се заснива на чинjenici да предлагач већ дуже од 5 година користи објекат дужника без правног основа и не плаћа никакву накнаду. Истакао је да се противи именовању Веронике Бараћ за стечајног управника. Предложио је да суд обустави претходни стечајни поступак и укине мере обезбеђења.

Поднеском од 16.08.2022. године предлагач је истакао да је дужник доставио предлагачу Изјаву о компензацији којом врши пребијање износа од 125.500,00 динара са потраживањем које је дужник примио по основу Уговора о уступању потраживања од 15.03.2022. године, али да предлагач исту никада није потписао и у целости је основио као незакониту и забрањену. У погледу уплате навео је да како је уплату извршило физичко лице Владимир Вујовић, предлагач је извршио проверу могућности такве уплате и раскњижавања и поставио упит ревизору који води пословање и финансије предлагача и добио информацију да Владимир Вујовић нема основа да изврши исплату наведеног дуга од 125.500,00 динара за привредно друштво које је у виногодишној и вишемилионској блокади, да нема основа за раскњижавање дуга и да такву уплату треба вратити као погрешну, што је предлагач и учинио. Предлагач је истакао да без обзира на то да ли Владимир Вујовић има интерес да плаћа дуговања дужника, исти за то нема правни основ, јер не постоји никакав валидан документ, уговор или правноснажна судска одлука на основу које је преузeo дуговања дужника, привредног друштва које је у блокади, и на основу чега би предлагач могао раскњижити дуговање дужника, јер предлагач у својим пословним књигама нема Владимира Вујовића као дужника, већ искључиво стечајног дужника, као привредно друштво.

На рочништу одржаном дана 19.09.2022. године првостепени суд је донео решење којим је поступак стечаја отворио. Дужник је навео да је потраживање у целости намирењено Уговором о компензацији први пут, а други пут је намирењено дана 13.07.2022. године уплатом на текући рачун, која уплата је враћена, чиме је предлагач пао у поверилачку доцњу. Након тога, дана 25.07.2022. године је уплаћен износ на рачун предлагача код „НЛБ Банке“. Истакао је да су обе уплате извршене по инструкцијама пуномоћника предлагача.

У поступку по жалби дужника на наведено решење, другостепени суд је исто укинуо, уз налого првостепеном суду да цени да ли је потраживање предлагача престало испуњењем, те зависно од наведене чинjenице цени и активну легитимацију предлагача, односно његово својство повериоца. Зависно од утврђења наведених чинjenica, односно да ли је и наведена уплата враћена, цениће и последице неприхватања испуњења од стране повериоца, сагласно одредби члана 325 и 326 Закона о облигационим односима, цениће активну легитимацију предлагача као претходно питање у односу на утврђење постојања стечајног разлога.

У поновном поступку првостепени суд је донео ожалбено решење.

Првостепени суд се позива на одредбу члана 55 став 1 и члана 11 став 1, став 2 и став 3 Закона о стечају и утврђује да је код стечајног дужника наступио стечајни разлог трајнија испособност плаћања из члана 11 став 2 тачка 1 Закона о стечају. Првостепени суд налази да предлагач има потраживање према дужнику на основу правноснажног и извршног решења Привредног суда у Ужицу П 367/21 од 09.11.2021. године у износу од 125.250,00 динара. Из поднетих доказа првостепени суд утврђује да дужник није предлагачу извршио исплату дугованог износа пре покретања стечајног поступка путем компензације од 22.03.2022. године јер предлагач исту није никада потписао. Уплата извршена путем налога од 13.07.2022. године од стране законског заступника дужника

Владимира Вујовића је враћена а уплата путем налога од 25.07.2022. године од стране ликвидационог управника је враћена банци са чијег рачуна је извршена исплата јер није било могуће да се износ врати уплатиоцу обзиром да нема рачун у банци, а предлагач је дана 26.12.2022. године уплатио на депозит суда износ од 132.441,00 динара са сврхом плаћања „повраћај погрешне уплате Миодрага Вујовића по пресуди П 367/21“. Првостепени суд налази да наведена физичка лица нису дужници предлагача нити су наведене уплате извршили на основу било којег дозвољеног правног посла јер о томе не постоји валидни документ, а исти нису на законски дозвољен начин преузели обавезу дужника.

Стога првостепени суд налази да предлагач има доспело новчано потраживање према дужнику чиме је доказао своју активну легитимацију, сагласно члану 55 став 3 закона о стечају. Првостепени суд налази и да конкретну обавезу може испунити само дужник јер је покренут претходни стечајни поступак и одређене су мере обезбеђења, именован је привремени стечајни управник који предметне уплате трећих лица није одобрио, те поверилац не може примити испуњење од стране бившег законског заступника нити од ликвидационог управника, који имају правни интерес да обавеза буде испуњена или немају за то никакав правни основ, веродостојну рачуноводствену исправу. Првостепени суд налази и да се предлагач не налази у поверилачкој доцији. Првостепени суд је утврдио и да је рачун дужника у блокади у периоду од 26.12.2017. године до 22.09.2020. године, укупно 1731 дан.

Одлука првостепеног суда је донета погрешном применом материјалног права.

Одредбом члана 43 став 1 Закона о стечају прописано је да се стечајни поступак покреће предлогом овлашћених предлагача.

Према одредби члана 55 став 1 Закона о стечају стечајни поступак се покреће предлогом повериоца, дужника или ликвидационог управника, док према ставу 2 наведеног члана поверилац подноси предлог за покретање стечајног поступка у случају постојања трајније неспособности плаћања и непоступања по усвојеном плану реорганизације и уколико је план реорганизације издејствован на преваран и незаконит начин.

У конкретном случају предлог за покретање поступак стечаја је поднео предлагач „Стар јела“ ДОО Пријепоље, који сматра да је поверилац доспелог новчаног потраживања у износу од 125.250,00 динара по правноснажном и извршном решењу Привредног суда у Ужицу П 367/21 од 09.11.2021. године, а на име трошкова поступка. У току претходног стечајног поступка дужник је покушао да намири потраживање предлагача први пут изјавом о компензацији, други пут уплатом од стране оснивача дужника, дана 13.07.2022. године и трећи пут дана 25.07.2022. године од стране ликвидационог управника.

Одредбом члана 296 став 1 Закона о обдигајоним односима је прописано да обавезу може испунити не само дужник него и треће лице, ставом 2 истог члана да је поверилац дужан примити испуњење од сваког лица које има неки правни интерес да обавеза буде испуњена, чак и када се дужник противи том испуњењу а ставом 3 истог члана да је поверилац дужан примити испуњење од трећег лица ако је дужник са тим сагласан, изузев ако према уговору или природи саме обавезе ову треба да испуни дужник лично.

Наведена обавеза, новчана обавеза, није по својој природи обавеза која се мора испунити лично а иста је испуњена и од стране оснивача и од стране ликвидационог управника дужника, која лица свакако имају правни интерес да намире обавезу дужника, а ликвидациони управник у поступку добровољне ликвидације и законску обавезу да намири потраживања поверилаца. Ко је оснивач и законски заступник, у конкретном случају ликвидациони управник, одређеног

правног лица је јавно доступан податак који се утврђује из Регистра Агенције за привредне регистре.

Неправилно првостепени суд налази да конкретну обавезу може испунити само дужник јер је покренут претходни стечајни поступак и одређене су мере обезбеђења, именован је привремени стечајни управник који предметне уплате трећих лица није одобрио, те поверилац не може примити испуњење од стране бившег законског заступника нити од ликвидационог управника, који имају правни интерес да обавеза буде испуњена али немају за то никакав правни основ, веродостојну рачуноводствену исправу. Привремени стечајни управник није преузeo сва овлашћења законског заступника већ је именован само ради извршења одређених послова. Сем наведеног уколико се и тражи сагласност стечајног управника за одређену радњу или поступање иста се може тражити само уколико се таквом радњом или поступањем умањује стечајна маса или стварају обавезе за стечајну масу, па у конкретном случају првостепени суд погрешно налази да је битна чињеница та што привремени стечајни управник није дао сагласност да трећа лица изврше уплату које дужник има према предлагачу.

Уплатом дугованог износа од стране оснивача и законског заступника дужника потраживање је престало. Поверилац, овде предлагач, није имао законски основ да одбије наведено уплате јер су извршене од стране лица која, сагласно одредби члана 296 Закона о облигационим односима, имају правни интерес да обавеза буде испуњена. Чињеница да је уплата оснивача враћена оснивачу а уплата законског заступника уплаћена у судски депозит нема утицаја на другачију одлуку овог суда. Наведене уплате само стварају неки други облигациони однос између предлагача и оснивача, односно законског заступника дужника.

Предлагач чије је потраживање престало јер је намирено нема активну легитимацију за подношење предлога за покретање поступка стечаја а питање активне легитимације предлагача је претходно питање у односу на утврђивање постојања стечајног разлога који је наведен у предлогу за отварање поступка стечаја.

Како је предлог за отварање поступка стечаја поднео предлагач који вишема није поверилац дужника предлог за отварање поступка стечаја се одбија.

На основу наведеног овај суд је сходном применом члана 401 став 1 тачка 3 Закона о стечају, на основу члана 7 Закона о стечају, донео одлуку као у изреци решења.

СВ/МС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Слободанка Видецовић, с. р.

Затачност отправља

